

VZÍT

„Vzal chléb...”

ŽÍT ŽIVOT

„Vezmeš, prosím tě, ten míč?“

„Šel jsem do sklepa vzít si mléko!“

„Vzala jsem si na sebe ten hezký svetr.“

Často se nám v životě stane, že si musíme něco vzít. Důležité je vzít ten předmět do rukou a dobře ho držet, protože s ním máme nějaký úmysl. Jinak bychom ho nechali být! A když nad tím tak přemýšlíme: to, co je uchopené, je také vyvolené: líbí se nám to, nebo nám to k něčemu slouží: prostě to chceme.

JEŽÍŠ UČITEL

Jednoho dne si Ježíš všiml, že lidé, kteří jsou kolem něj, jsou hladoví. Zástup mu celý den naslouchal, a večer pak lidé neměli co jíst. Požádal své učedníky, aby se o ně postarali, ale oni také nic nemají... Jeden chlapec má u sebe jeden kousek chleba a dvě ryby. (viz Jan 6,6-10)

Obrázek: chlapec je šťastný, že všechno, co má, může nabídnout Ježíši. Důvěřuje mu. Ví, že v jeho rukách se věci stávají většími a rozmnožují se. Ježíš se mu spokojeně dívá do očí. Rozevře dlaně, aby od něj mohl přijmout dar, ale svým srdcem by ho chtěl obejmout i ve jménu všech lidí, které teď díky němu může nasytit.

PŘI MŠI

Křesťané se sešli v Ježíšově jménu. Naslouchali jeho slovu života skrze čtení vybrané z Bible. Teď přichází chvíle, ve které by měli znovu prožívat spolu s apoštoly události poslední večeře.

Obrázek: oltář je prázdný. Světlo se line okny chrámu a ozařuje celý prostor. Květiny dodávají tomuto mimořádnému okamžiku krásu a barevnost. Děti přinášejí knězi chléb a víno a ten je od nich přijímá. Potřebuje je k tomu, aby mohl vykonat to, co vykonal Ježíš.

TY NÁŠ PROMĚŇUJEŠ V SEBE

Ježíš má ve svém životě jediný výchozí bod: Boha Otce, jehož něžnou blízkost zakouší. Celý život jde tam, kam mu Otec ukazuje. Cítí se s ním být jedno.

Ježíš nám připomíná, že Bůh chce být otcem i každého z nás. On nás stále miluje, vybírá si nás, a celý život nám nabízí to dobré. On umí náš život rozmnožit a obohatit. Necháme Ježíše, aby si nás vzal?

ZAHRAJME SI

Děti se volně pohybují v místnosti. Dvě z nich byly katechetou tajně vybrány jako „rybáři lidí“, ale jedno o druhém ještě nevědí (každé bylo vybráno zvlášť). Obě se procházejí mezi ostatními dětmi a nabízejí svou ruku každému, kolem kterého procházejí – na výzvu odpoví ale až ten, kdo byl vybrán za druhého rybáře. Od té chvíle se tito dva drží za ruce a snaží se někoho dalšího „chytit do své sítě“ tak, že ho mezi sebe chytí jako do „sendviče“. Pak se už za ruce drží tři a vydají se hledat svou novou „oběť“, kterou by obklíčili a chytili. Ze čtyř se pak „rozmnoží“ na pět, pak šest a tak dál, až do chvíle, kdy bude ostatními chycena a objata poslední „ryba“ ze skupiny.

SPOJENÍ S BOHEM

Dobrý den můj Bože,
přibližuji se k Tobě, ale mám z toho trochu strach.
Opravdu se Ti mohu svěřit?
Opravdu můžeš udělat můj život krásnější?
Nebudeš za to po mě něco chtít?
Tvůj příběh mi říká, že bych to měl zkusit...
Křesťané v mojí farnosti Tě následují a také dělají dobré věci. To ano...!
Vezmi si můj život a udělej z něj mistrovské dílo, které máš už dávno vymyšlené.
Drž mě ale pevně a dej mi pocítit každý den své objetí!